

črtomiru in vitomilu

simona semenič
ti si čudež

prazen oder

zvok rešilnega avtomobila od nekje zunaj

iuiuiu

in utihne

mine trenutek, mineta dva trenutka

dva fletna reševalca v prostor pripeljeta ambulantno posteljo na kolesih, na postelji mlado dekle, v krvi k ambulanti postelji z druge strani odra prihitita zdravnica in medicinska sestra moškega spola, potem

prihiti še medicinska sestra ženskega spola

reševalca in medicinsko osebje si izmenjujejo podatke o stanju poškodovanke

razumemo bore malo, razen pač to, da je stanje poškodovanke zelo zelo slabo

ambulantna postelja na poti čez oder

vrvež

stiska v luftu, to mlado dekle na nosilih bo vsak hip umrlo

mlado dekle

to dekle na teh reševalnih nosilih, to sem jaz

trenutno umiram, zdravniki in reševalci se sicer borijo za moje življenje, dajejo vse od sebe, vsi, mašine laufajo, ampak vse to ne bo pomagalo, do konca te drame bom umrla

razen, če se zgodi kak čudež

medtem ko torej upamo na čudež, se bo odvila drama

ampak poglejte ta prizor, natančno si ga poglejte

ambulantna postelja, reševalca jo potiskata naprej, hitita v želji, da bi rešila to mlado življenje, se pravi

to moje življenje, ki zapušča to moje telo, ki tam leži, prihiti zdravnica, priključi se bolničar, pa

bolničarka, tečejo ob postelji, govorijo o mojem tlaku, ki pada, pada, pada, nezadržno pada, o srčnem

utripu, ki je komajda zaznaven, vozijo me skozi avlo do operacijske sobe, kjer bom umrla

razen, če se pač zgodi kak čudež

prvi reševalec

samo še čudež

drugi reševalec

tule pa res edino čudež ...

zdravnica

utihnita!

mlado dekle

ampak večer se ni tako začel, večer se je začel obetavno

po neskončno dolgi megli končno zmenek

medicinska sestra

torej, zdaj rešujemo življenje tega mladega dekleta

oziroma ga poskušamo reševati, jaz sem tista na levi, do rešilnega nosila sem priletela zadnja, utrip

skorajda nezaznaven, dekle že na pragu smrti, zdaj jo vozimo v operacijsko sobo, ampak slabo kaže, res

slabo kaže, grozna prometna nesreča, kako sem se lahko znašla tukaj, kaj sploh delam tukaj, to mlado

dekle, moj, bog, to mlado dekle mi bo umrlo na rokah, jaz nimam kaj početi tukaj, to je pomota, zdaj bi

morala biti v toplicah in se veselo drajsat z najlepšim tičem na svetu, moj bog, dekle mi bo umrlo na

rokah

mlado dekle

in to je bil res čudež

zmenek!

stiska v luftu

to mlado dekle bo pravkar umrlo

medicinska sestra
tega mladega dekleta še nikoli v življenju nisem videla
šele jutri bom izvedela, da sta najini poti nekako prekrižani, ampak do jutri ...
do jutri bo dekle že mrtvo

mlado dekle
zmenek torej
imam sedemindvajset let in še nikoli nisem imela fanta
mislim, tako, prav zaresnega fanta, ni bilo časa, nikoli ni bilo časa za take reči
zdajle me gledate tu, kako umiram, in to je grozno žalostno, tudi meni, ja, se oklepam tega življenja, se
oklepam, se borim, nočem umreti, zdaj nočem, ampak še včeraj zvečer je bilo drugače
včeraj zvečer se mi je zdelo, da bi bilo najboljše, da kar umrem
sedela sem na fotelju v svoji garsonjeri, zavita v dekico, kadila en cigaret za drugim, pa sploh nisem
kadilka, nekdo je pozabil skoraj polno škatlo pri meni že lep cajt nazaj, pila rum, to je edino, kar sem
imela od alkohola doma, rum za pecivo, ki ga nikoli ne pečem, rum sem podedovala skupaj z
garsonjero od očetove tete, no, ja, tako je bilo včeraj, včeraj sem se utapljala v rumu, danes pa se
utapljam v krvi
kako poetično stopnjevanje, nisem zastonj doštudirala s povprečjem 9,8, če nocoj ne umrem, lahko v
prostem času postanem še pesnica, vse možnosti so odprte, če se zgodi ta čudež

stiska v luftu

medicinska sestra
jutri, ko bo vse to že za mano, jutri bom izvedela, da sva s tem mladim dekletom v resnici zelo
povezani, pa zdravnica tule tudi, ta, ki se ta hip tako zelo matra, da bi dekle preživel
zdaj pa ni časa, ni časa

medicinska sestra upajoč na čudež steče za ambulantno posteljo

vdih izdih

*čez oder potujejo viseče transportne naprave, na katerih so natakneni oskubljeni piščanci brez glav,
brez nog, brez notranjih organov, prištamani direkt za v lonec
ali ponev
pod transportnimi visečimi napravami, pod obetom kurje župe, pohanih bedrc, piščančje pečenke, pa
pult, za katerim stojijo ena, dve, tri, štiri delavke
oblečene so v bele delovne obleke, lase imajo pokrite z zaščitno belo kapico, roke v belih plastičnih
rokavicah
delavke jemljejo piščančja trupla s transportne naprave in jih mečejo v bele plastične zaboje
ko napolnijo zaboj, ga prestavijo na valjčni tekoči trak
zaboji se polnijo, procesija obešenih piščancev pa ne neha, ne neha
piščančja trupla so na napravo zataknjena z bedrci, delavke v enakomernem ritmu staknejo najprej eno
bedrce z zanke, potem drugo bedrce z zanke in fijuuu v zaboj
eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj*

druga delavka

ja, kaj potem, se je kaj zgodilo ali ne

tretja delavka
mislim, zgodilo, ne, mislim ...

prva delavka
ali je ali pa ni, ni tretje
kaj potem? je ali ni?

tretja delavka
mah

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrti delavka
ni
a jebiga, več koliko tičev je na svetu

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

prva delavka
in se smejem
se smejem tej strašno duhoviti opazki moje sodelavke
se smejem, ker se smejita tudi drugi dve
veš, koliko tičev je na svetu
se smejem, medtem ko

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

medtem ko

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

se smejemo in potem ta tretja pove, da ve
da ve, koliko tičev je na svetu
in se smejemo še bolj
in potem

četrti delavka
sem vedela, da ne bo nič

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka
ja, kako si pa lahko kar vedela?

prva delavka
kako je lahko kar vedela, zmeraj ve, zmeraj je najbolj pametna, tako je vedela, zdaj pa nič ne odgovori
samo smeje se

tretja delavka

ampak si slabo vedela

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

prva delavka

o, ne, spet se smejem

ne vem, a se zdaj smejem, ker mi je smešno, ali se mogoče smejem, ker vem, da bo sledil dolg in obširen opis posteljnih dogodivščin, v katerem bom sodelovala tudi jaz, vprašala bom to pa ono, ker se spodobi, ne pa zato, ker bi me res zanimalo, piščanci piščanci piščanci in nimam kam, moram sodelovat, moram se smejat, ko je čas za se smejat, moram pizdit, ko je čas za pizdit medtem ko

medtem ko razmišljam o tebi

o tebi samo razmišljam, o tebi se ne morem pogovarjat s svojimi sodelavkami

ne morem jim govoriti o najinih posteljnih dogodivščinah, potem ne bi bile več najine, ne morem reči

tretja delavka

na oko bi rekla meter devetdeset

druga delavka

uau

prva delavka

in ne morem reči

tretja delavka

božanski je

prva delavka

in na noben način ne morem povedati

tretja delavka

rada bi se poročila z njim

četrti delavka

ah, daj ga srat

druga delavka

mal ti pomiga s svojo paličko, ti bi se pa kar

četrti delavka

poročila

četrti delavka se zareži, kot bi slišala najbolj smešen vic, odkar

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

odkar

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

druga delavka

a veš, koliko bo še takih

četrti delavka

sam ne ga srat

prva delavka
ne ga srat

vdih izdih

odrski delavec prinese na oder tablo, na kateri z umetelnimi črkami v roza barvi piše boutique stella, postavi jo na oder, popravi, odide in se vrne z velikim ogledalom

drugi odrski delavec prinese na oder plastičen torzo na stojalu, na katerem je ženska večerna obleka, zelena, kratka

tretji in četrty odrski delavec prav tako prineseta vsak po en torzo na stojalu, oranžna obleka, dolga in potem še pisana, rožasta, tudi dolga

odrski delavci prinašajo še in še teh lutk oblečenih v ženske obleke vseh mogočih svetlih barv in jih razporejajo po odru poleg napisa boutique stella

luč osvetli butik, sredi pisanih oblek se abrakadabra pojavi zvezdana, ob njej pa gospa v šestdesetih, ja, prav tako, abrakadabra, puf, kot bi se prežarčili, iznenada se pojavita, puf, zvezdana in gospa v šestdesetih

samo čudež

lepa gospa v šestdesetih prime v roke večerno obleko svetlo rdeče barve, tipa tkanino, jo opazuje, se smehlja

zvezdana
a ne da?

gospa v šestdesetih
ja, res, prav res

gospa v šestdesetih si položi obleko na telo in se ogleduje v ogledalu morda ogledalo drži v rokah odrski delavec in ga premika sem ter tja in morda na neki točki z nasmehom pokima gospe v šestdesetih in morda se gospa v šestdesetih sramežljivo nasmehne zvezdana jo opazuje

zvezdana
in kljub temu se ne morete odločiti?

gospa v šestdesetih
joj, gospa zvezdana, ne vem, res ne, a ne mislite, da nisem morda ...

zvezdana
ne, niste, saj to sva razčistili že prvič, ko ste si jo pomerili, bo že nekaj časa nazaj, kajne?

gospa v šestdesetih
ja, ja

gospa v šestdesetih se še kar ogleduje v ogledalu in morda se še kar spogleduje z odrskim delavcem

zvezdana

čas pa ne teče nazaj

gospa v šestdesetih
a potem mislite, da sem zdaj morda že postala prestara ali pa da bom hitro?

*a veš, zakaj imajo ženske daljše roke kot moški?
da z njimi lahko sežejo do konca štedilnika*

zvezdana
ne, nikakor, mislim samo, da je morda čas, da si jo privoščite

gospa v šestdesetih
da ne bom prej umrla, mislite?

gospa v šestdesetih se zasmije, zvezdana se nemara rahlo prisiljeno zasmije za njo, morda tako, kot bi ji smisel za humor gospe v šestdesetih ne bil blizu

mlado dekle
morda pa tudi ne bom umrla
včeraj zvečer sem si tako močno zaželela, da bi se nekaj zgodilo, da bi umrla, da me ne bi bilo več, nikoli več, tisti rum in tisti cigareti in tista žalost, kje si, zakaj te ni, in sem si tako goreče, tako neskončno goreče zaželela umret, o, bog, te prosim, te prosim, naredi, da umrem, naredi, da umrem, želim umret, ne želim več živeti, nočem več tega, preveč boli, nočem živeti tako sem moledovala boga še včeraj zvečer
in potem se je zgleda po hitrem postopku, ne da bi kaj dosti okleval, odločil, da mi izpolni željo

zdravnica poboža mlado dekle po roki

zdravnica
vse bo v redu, zdaj si na varnem

medicinska sestra moškega spola nekaj zamrmra, nekaj napol, ne sliši se prav dobro, kaj reče, nekaj v zvezi z bogom, slišimo besedo bog, morda medicinska sestra moškega spola zamrmra nekaj kot ... če bo bog dal ... ali pa ... zdaj ji lahko samo še bog pomaga ... ali nekaj podobnega, vsekakor omeni boga in vsekakor beseda bog pride do zdravnice in zdravnica grdo pogleda medicinsko sestro moškega spola, medicinska sestra moškega spola pa se naredi, da ni nič, in naprej opravlja svoje delo, karkoli pač že to je

stiska v luftu

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

mlado dekle sedi na kavču, kadi, pije rum iz flaške in joče

mlado dekle
o, bog, te prosim, te prosim, naredi, da umrem, nočem več živeti, nočem več, lepo te prosim, dragi bog, če si, naredi, da umrem, nočem niti enega dneva več tako živeti, te prosim, naredi čudež, če si

*po vratih potrka
potrka samo zato, ker trkanje po vratih lepše zveni kot predirljiv pisk domofona in v gledališču imamo raje lepše zvoneče reči*

*trk po vratih torej
tok tok tok
mlado dekle sprva ne sliši, potem trkanje postane bolj glasno
tok tok tok, bolj glasen
mlado dekle sprva ne ve, kaj bi, očitno nikogar ne pričakuje*

mlado dekle
gospa jolanda, a ni malo pozno?

izza vrat se zasliši moški glas

janez
jaz sem

mlado dekle nenadoma v paniki

mlado dekle
janez?

janez
ja, jaz

mlado dekle hitro vstane, popravi obleko, obriše solze, se pogleda v ogledalo pred vrati, panika, panika

mlado dekle
kaj pa ti tu?

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrti delavka
no, povej že, nehaj nas nategovat

tretja delavka
ja, nič, bilo je ... bil je ...

četrti delavka
no?

tretja delavka
čudež

prva delavka
čudež, reče
čudež, reče, me se pa zasmejemo, kot da je povedala največjo neumnost o vesolju
čudež

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

*zvezdana in lepa gospa v šestdesetih sredi množice lutk v ženskih oblekah
svetlo zelena, oranžna, rdeča, svetlo modra, temno modra, rožasta, rumena, srebrna, roza, temno
zelena, vijolična, zlata, seveda tudi zlata*

še pa še naborkov
še pa še volančkov
še pa še bleščic
še pa še čipk
še pa še detajlov

gospa v šestdesetih še kar drži svetlo rdečo obleko pred sabo in se še kar ogleduje v zrcalu odrski delavec se je vmes že naveličal, je niti ne pogleda več, se ozira naokoli, če je kje v bližini morda kdo, ki bi ga lahko zamenjal, da bi šel odtočit, na cigaret, na en štamprli ali že kam, ker ni nikjer nikogar, požvižga in od nekje zadaj se pokaže glava drugega odrskega delavca, glava drugega odrskega delavca pokima v smislu, kaj bi rad, odrski delavec pokaže na ogledalo in drugi odrski delavec nejevoljen pride, prime ogledalo, da lahko odrski delavec odide odtočit, na cigaret, na en štamprli ali že kam, gospa v šestdesetih se medtem še kar ogleduje v zrcalu, kot bi se nič od tega ne zgodilo, seveda, gospo v šestdesetih uoseblja gledališka profesionalka in za gledališke profesionalce odrskih delavcev v gledališču pač ni

zvezdana
ta barva vam res čudovito pristaja
krasni ste, preprosto krasni!

gospa v šestdesetih
a veste, ko sem jo prvič zagledala in pomerila, je sploh nisem rabila v resnici samo všeč mi je bila
ampak potem ...
potem je tako nanese, da jo zdaj prav res rabim, danes zvečer
ampak a se vam ne zdi ...

zvezdana
za kakšno priložnost pa?

gospa v šestdesetih
večerja

zvezdana
a slavnostna, bo več ljudi, ali bolj intimne narave?

gospe v šestdesetih je zdaj res nerodno

gospa v šestdesetih
zdaj mi je pa res nerodno
stojim tu s to prekrasno obleko v rokah, prekrasna je, res, sem jo hodim gledat že mesece, pa je res nisem rabila, ampak tako zelo mi je bila lepa, do zdaj je niso prodali, torej morda res čaka name, kot je rekla moja sosedica, moja sosedica je zdravnica, izobražena in omikana ženska, menda ja ve, morda pa obleka res čaka name, če je tako dolgo niso prodali, pa je tako lepa, ampak meni se je zdelo res neumno kupovati večerno obleko, če pa nikoli nikamor ne grem, kaj naj z večerno obleko v omari, zdaj pa jo rabim, res, danes jo rabim, ker grem na večerjo, ampak kaj naj rečem zdaj gospe zvezdani, ne morem ji reči, da grem na zmenek, mislim, kaj si bo pa mislila, da sem ena taka stara kropa, stara kropa pa zmenek, ne, ne, saj se mi bo začela še smejati, pa ta obleka, bom zgledala res kot ena cenena hotnica, ampak saj ni cenena obleka, bom zgledala kot ena obupana stara kropa, nočem zgledati kot ena obupana stara kropa, nočem tako izgledati, nočem, da vsi vejo, da to sem, vseeno, človek mora imeti eno dostojanstvo in ta obleka, mislim, ne vem, no, dostojanstvo, kaj naj ji rečem, in če me potem

še vpraša, s kom grem na zmenek, kaj naj odgovorim, naj rečem, da grem na zmenek z moškim, ki je več kot dvajset let mlajši od mene, o moj bog, kje si, kje si zdaj, kaj naj naredim bolj intimne narave, mi potem vseeno izleti iz ust bolj intimne narave

zvezdana

aha

ne želim biti preveč vsiljiva, ampak samo da vam lahko pomagam pri odločitvi intimno kot zmenek ali ...

gospa v šestdesetih

o moj bog, kaj naj rečem, kaj naj zdaj rečem, intimno kot večerja s prijateljico?, ne morem kar reči, da grem na zmenek, stara krota in zmenek, saj bo crknila od smeha, kaj pa, če me res vpraša s kom, kaj pa če me potem zvečer kje sreča in vidi, da sem s pol mlajšim moškim, a naj rečem, da grem s sinom, joj, ne vem, kaj naj ji zdaj odgovorim, zmenek, zmenek, bom rekla, zmenek zmenek, ja

zvezdana

aha

no, za zmenek se mi zdi morda še malo premalo zapeljiva, za zmenek bi morda lahko pomerili tole

zvezdana pokaže na temno zeleno obleko s krilom na preklop, okrašen z zlatimi čipkami

gospa v šestdesetih

o moj bog, ne, ne, ne, ne gre za tak zmenek, samo zmenek pač, samo zmenek pač, rečem, kaj naj drugega rečem, v tem bi izgledala kot znucana vlačuga, bog pomagaj, ne, ne gre za tak zmenek, mislim, ja, gre za tak zmenek, ampak saj prav zato, ne morem izgledati kot pocestnica s pretečenim rokom, ne, kaj si bodo pa ljudje mislili, kaj si bo mislil on, ko me zagleda, bo kar pobegnil, se bo takoj premislil, ne, ne gre za tak zmenek, za bolj, bi rekla, za bolj sproščen zmenek gre

zvezdana

aha, ja, gospa, potem je pa tale sveže rdeča kot nalašč!

gospa v šestdesetih

a res mislite?

mislite, da ni preveč ...

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

tretja delavka

ja, čudež

in če se že moram poročiti, potem bi se poročila z njim

druga delavka

no, saj se ti ni treba poročiti

četrta delavka

za kaj bi se pa sploh poročila?

samo še več dela si nakoplješ

z moškimi je samo delo, nobenega veselja

tretja delavka
mah ... če je ta pravi ...

druga delavka
ja, če je ta pravi, no, ampak saj tega pa ne moreš vedet, dokler nisi poročen

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

četrta delavka
in ko si poročen, ni noben več ta pravi

prva delavka
in se smejem
in se smejemo

druga delavka
in ko si poročen, ni noben več ta pravi, to si pa dobro povedala

prva delavka
in se smejem
in se smejemo

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

četrta delavka
poleg tega je poroka samo strošek

druga delavka
samo strošek, nič drugega, res, ko sva se midva z mojim poročila, sva se tako zadolžila, da še tri leta nisva šla na morje, samo strošek, res

četrta
in danes se tako ali tako vsi ločijo in sploh nima smisla
in če se ne ločijo, je pa skrajn cajt, da bi se, a ne?

*a ne, reče, in dregne prvo delavko
prva delavka ne reče nič*

prva delavka
ne rečem nič
tudi smejim se ne več

tretja delavka
ja, ampak njen je ...

četrta delavka
njen, moj, tvoj, vsi so isti

druga delavka
no, tako hudo pa spet ni, niso vsi isti

prva delavka
niso vsi isti

tretja delavka
ampak on ...
on ni ... on je ... on ni ... on je ...
včeraj se sploh nisva nameravala videt in potem ...

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

prva delavka
in potem je kar potrkal na vrata
vedel je, da mojega moža ni doma, prišel je in potrkal
si mislim, ne rečem, bognedaj, ne bi mogla reči na glas

tretja delavka
in potem je kar potrkal na vrata

*in potem
in potem
in potem čudež
vse izgine
izginejo bedrca
zabojčki
delavke
izginejo naborki, volančki, bleščice
tudi umirajoče dekle izgine*

*na odru ničesar in potem
vstopi debela italijanka
zelo debela italijanka, zelo debela in vendar zapeljiva*

*prav počasi se premika do rampe, počasi, kot da parter ni poln gledalcev, ki se jim mudi izvedeti, če bo mlado dekle umrlo, kdo je ta, ki ji je včeraj zvečer potrkal na vrata, zakaj bi se tretja delavka poročila in kaj je s tem zmenkom, ki se obeta gospe v šestdesetih
debela italijanka se pomika proti rampi, počasi, kot da ima ves cajt na svetu
ko naposled le pride do rampe
in vmes je minilo morje časa, vmes je nepreštevno število bedrc sfrlelo v zaboj, v plastično embalažo, na police v trgovinah, v nakupovalne košare, v hladilnike, v lonce, v želodce
in še dalje
nepreštevno število bedrc je opravilo nepreštevno število poti, medtem ko se je zelo debela italijanka pomaknila do rampe, samo zato, da bi se publiki nasmehnila in jim prav potiho povedala en sam stavek*

zelo debela italijanka
meglio slavo che nero

da bi potiho povedala en sam stavek, ki ga večina publike tako ali tako ne razume in četudi morda razume, kaj v italijanščini pomeni meglio slavo che nero, je ta stavek tako povsem izven konteksta, da si z njim ne moreš pomagati, še posebej ne, ker nas trenutno bolj zanima, kaj se je včeraj zvečer zgodilo s tem janzom, ki je potrkal mlademu dekletu na vrata, kdo sploh je ta janz, zakaj si je dekle želelo umreti in če ji bo ljubi bog v nebesih izpolnil željo

zelo debela italijanka se medtem obrne in svojo veličastno zadnjico počasi, spet kot da ima ves cajt na svetu, odtrese proti zaodrju

*in potem jovo na novo
urgenca
dva reševalca, fletna
ambulantna postelja na kolesih
na njej pa ne več mlado dekle
to ne več mlado dekle, to sem jaz
v črni kmašni obleki, ki sem jo poverbala od tete vesne, pod črnim kmašnim plaščem, ki sem ga poverbala od prijateljice vesne, in črnih kmašnih peko čevljev s peto, ki sem jih kupila, še preden je peko propadel, ampak se jim ne poznajo vsa ta leta, čevljem ne
in me zebe
in tukaj počakajte gospa
na hodniku na urgenci na ambulantni postelji, čakam
v kmašni obleki na dan petka, zvečer
srce je nehalo udrihat
ne duši me več
samo še zebe
in strah me je
in potem me zebe bolj
in me je bolj strah
in bolj
in čakam, srce je nehalo udrihat, bolje sem, srce je v redu, srce je v redu, v redu sem
zebe me
in vedno bolj me je strah
to že dolgo ne več mlado dekle na ambulantni postelji na kolesih, ki sta ga dva čedna reševalca pripeljala z rešilcem do urgence in ki ga zdaj samo še zebe in ki ga je zdaj samo še strah, to dekle, ki sem jaz, vstane z ambulantne postelje*

*ne več mlado dekle
včeraj je bil poseben dan, dober, topel, svetel, zjutraj sem po dolgem času vstala, vdahnila in se počutila dobro, polno energije, zadovoljno
in sonce
ni bil dan kot vsak drugi, ko se komaj vlečem od opravka do opravka, od enega lažnega nasmeha do drugega, od ene hudomušne domislice do druge, ves cajt ob tem pa samo upam, da bo dan čimprej mimo
ni bil eden tistih običajnih dni
sonce je svetilo zame, vse je šlo kot po maslu, telo me ni nenehno opozarjalo, da ne zmore, vse je šlo z lahkoto, celo z veseljem*

celo z veseljem

*in bolj je dan mineval, bolj so se jasnile tudi misli
ljudem ob meni ni bilo treba spregovoriti, sem vedela, kaj nameravajo povedati, vse jasno, vse čisto, vse logično, vse z lahkoto*

celo z veseljem

vsaka misel, vsak premik, vsak nasmeh, vsak stisk roke je imel smisel in je bil del nečesa večjega, del reda in kaosa, ki sta postala eno in isto, kaos v redu in red v kaosu, ni bilo razlike, jasno, čisto, logično, smiselno

vse odprte niti so se povezale in če se niso povezale, je bilo to, da so odprte, ravno tako na mestu, kot to, da so povezane, red in kaos z roko v roki sta me objela in jaz sem objela njiju, mirna to je bilo včeraj

zaspala sem z lahkoto, vstala z lahkoto in danes zjutraj se je začel še en dan, v katerem je bilo vse, kot mora biti, v katerem se je po dolgem času v meni pojavil občutek, da se življenje lahko z veseljem živi

celo z veseljem

prvi reševalec

gospa, zdaj vas bojo tukaj prevzeli, prosim, ne vstajate s postelje

ne več mlado dekle

ja, se opravičujem

ne več mlado dekle se uleže nazaj na ambulantno posteljo na kolesih

urgenca je polna bolj ali manj bolnih ljudi, govorjenje, stok, jok, strah, nelagodje, tu pa tam kak krik, vrvež

ne več mlado dekle zasliši pisk, pisk, ki ne prihaja od zunaj, pisk, ki prihaja od znotraj in ga ne sliši nihče drug kot ona, pisk od znotraj, nedoločljiv, nesmiseln, neprijeten pisk, skorajda predirljiv, čeprav od znotraj, in potem oblak prekrije vse te ljudi in ves ta vrvež, oblak, ki tudi prihaja od znotraj, je tudi nedoločljiv, nesmiseln, neprijeten, je oblak od znotraj, ki najprej posrka vse zunaj in potem posrka še znotraj

ne več mlado dekle pade z ambulantne postelje na kolesih

to ne več mlado dekle, to sem torej jaz

padam počasi, medtem ko padam z ambulantne postelje, se spomnim današnjega jutra, sončnega, svetlega, jutra, ki kliče po dnevu, ki kliče po življenju, življenju, ki ga lahko z veseljem živiš, celo z veseljem

neskončno polje sivke

morje

spomnim se prijateljičinega obraza nasproti mene, ki žari v popoldanskem jesenskem soncu, nasmejanega, toplega, odprtega

prijateljica

to je genialno!

platno, na katerega slikajo svoje želje, genialno!

komaj čakam!

komaj čakam odzvanja v meni, medtem ko padam

komaj čakam je odzvanjalo popoldan v jesenskem soncu, komaj čakam, je odzvanjalo, medtem ko sem odhajala

moje telo je ostalo tam, ampak jaz sem odhajala

nekam proti

proti

proti

soncu

morju

in potem

*še naprej
neskončno polje sivke
in moje telo ob moji prijateljici v popoldanskem jesenskem soncu
lasje se ji svetijo
oči
lica*

prijateljica
komaj čakam!

*videla sem jo pred sabo
slišala sem jo
smehljala sem se
in vendar sem že odšla
tja čez
odhajati sem začela že v krasnem včeraj, zlagoma me je odnašalo, ne da bi opazila
tja čez
in zdaj padam
medtem ko padam, pomislim, da ne želim umreti*

medicinska sestra
umrla bo!

zdravnica
umrla bo, ampak ne zdaj
lepo vas prosim, spravite se k sebi

trkanje po vratih

mlado dekle
gospa jolanda, a ni malo pozno?

izza vrat se zasliši moški glas

janez
jaz sem

mlado dekle nenadoma v paniki

mlado dekle
janez?

janez
ja, jaz

mlado dekle hitro vstane, popravi obleko, obriše solze, se pogleda v ogledalo pred vrati, panika, panika

mlado dekle
kaj pa ti tu?

janez

sem prišel ...
a mi odpreš?

mlado dekle
ja, ja, seveda ti odprem

mlado dekle se še enkrat pogleda v ogledalo, popravi, kar se popraviti da, in odpre vrata

janez
živjo

mlado dekle
kaj je pa tebe ...
mislim, živjo
a nisi ...

janez
saj ne bom ostal, moram it, veš, ampak sem te moral videt

mlado dekle
me je moral videt

me je moral videt

tretja delavka
me je moral videt
se mu je mudilo, me je prišel pozdravit, ker me je moral videt

prva delavka
me je moral videt, na hitro, tudi jaz njega sem morala videt, na hitro, na hitro, čeprav potem ni bilo tako na hitro, nikoli ni na hitro, zmeraj si vzame čas, moje telo ob njem je kar naenkrat spet mlado in čvrsto in prožno in koža je gladka in vse je, kot bi jih imela spet sedemnajst, kako si lepa, kako si lepa, kako si lepa, ne zdržim brez tebe

janez
kako si lepa, kako si lepa, kako si lepa, ne zdržim brez tebe

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

tretja delavka
ampak se mu je res mudilo, se je oglasil samo zato, da mi prinese šopek rož

druga delavka
o, to je pa res lepo!
prav romantično

četrta delavka
najlepša je tista roža, ki visi od moža

prva delavka
in se zasmem in se smejem

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka

on je ...

on je ...

tja čez

tja čez

prva delavka

on je vse tisto, kar moj mož ni in nikoli ni bil in nikoli ne bo

on je vse, kar sem si kdaj želela

tretja delavka

on je popoln

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

ne več mlado dekle, ki sem jaz, pa še vedno pada z ambulantne postelje na kolesih in medtem ko pada

mlado dekle

janez, ampak saj si ...

jaz padam, medtem ko pred sabo gledam svojo prijateljico, ki se ji sonce blešči v rdečih laseh

prijateljica

komaj čakam!

medtem ko mlado dekle janezu reče, ampak saj si odpotoval, a nisi

mlado dekle

ampak saj si odpotoval, a nisi

janez

moral sem te videt, sem prišel dva dni bolj zgodaj nazaj

mlado dekle

ne razumem, rekel si ...

padam, medtem ko gospa v šestdesetih v svoji rdeči obleki stoji pred ogledalom v svoji sobi, kar nam je jasno po tem, da ni nikjer več napisa boutique stella, ni več plastičnih torzov s pisanimi oblekami, ni zvezdane, ki bi ji bilo lahko sicer ime tudi cvetana, ampak potem bi bil napis verjetno boutique fiore ali pa morda v tem primeru še bolj svetovljansko zveneče boutique fleur, ogledalo je še, čeprav morda ni isto kot prej, in še vedno ga drži odrski delavec, poleg odrskega delavca pa je zdaj tu tudi drugi odrski delavec, ki drži stensko uro, in oba se pretvarjata, da ju ni tu, kar jima seveda sploh ni težko, saj ju za profesionalko, ki igra gospo v šestdesetih, sploh ni
gospa v šestdesetih se ogleduje v špeglu, medtem ko jaz padam z ambulantne postelje na kolesih, še vedno padam, še vedno padam, padam in razmišljam o tem, kakšna je razlika med mano, ki sem začela svoje delo opravljati z užitkom, z leti pa ga samo še opravljam in upam, da čim hitreje mine, kakšna je razlika med mano in prostitutko, saj tudi one v izhodišču rade fukajo

padam, medtem ko gospa v šestdesetih nestrpno čaka, da bo potrkalo na vrata in potrka

*prva delavka odpre vrata
skozi vstopi janez*

prva delavka
kaj pa ti, a si nor?

janez
saj ga ni doma

prva delavka
vem, ampak ...

janez
moral sem te videt

reče janez, medtem ko jaz še zmeraj padam, medtem ko mlado dekle cuka rum, ki je znabiti še iz cajtov jugoslavije, na njem je narisana rdeča jadrnica z belimi jadrni, moral sem te videt, reče janez in poljubi prvo delavko

janez
kako si?

prva delavka
ne vem, zdaj si me čisto ...
lahko bi se otrok zbudil, če te vidi in mu pove ...

janez
saj bom takoj šel, sem prišel samo pogledat, če si v redu

prva delavka
sem, do konca tedna ga ne bo, seveda sem

janez
a se je spet spravljal nate?

prva delavka
preden je šel, ampak ni bilo prehudo

janez jo objame

janez
zdrži še malo, prav?

prva delavka se nasmehne

prva delavka
prav

janez in prva delavka se poljubljata

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

tretja delavka
on je popoln

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

tretja delavka
on je vse, kar sem si kdajkoli želela, da bi moški bil

on je vse, kar sem si kdajkoli želela, da bi moški bil

prva delavka
ljubeč in umirjen

mlado dekle
zabaven in divji

gospa v šestdesetih
izobražen in zna se pogovarjat

medicinska sestra
malo govori
in ima najlepšega tiča na svetu
si mislim, medtem ko mi je že popolnoma jasno, da bo življenje iz te deklice do jutra odteklo
zdravnica se še kar matra, vztraja, ampak meni je jasno in najraje bi pobegnila, ne morem biti zraven,
ko bo še eno mlado življenje odteklo, stojim tam, kot da sem tam, pa me ni, vmes sem pobegnila v
toplice, v toplice z najlepšim tičem na svetu, tam bi morala zdaj bit, pa mi je vse skupaj padlo v vodo,
sem morala priti dva dni prej domov, ampak tudi dva dni je bilo dovolj, da se lahko počutim spet živo,
medtem ko to mlado življenje tu odteka

*medtem ko mlado življenje odteka, še vedno padam z bolniške postelje na kolescih
reševalec, ki me je pripeljal, me poskuša ujeti, vidim ga, da me poskuša ujeti, bolj slutim, kot vidim,
vidim namreč prijateljico, ki se ji rdeči lasje svetijo v popoldanskem soncu*

prijateljica
komaj čakam!

*ampak slutim, da je tu, da me poskuša ujeti, da se trudi, čeprav se sprašujem, medtem ko padam, zakaj
le, zakaj bi se me nek neznanec trudil ujeti sredi noči za 800 evrov neto, naj gre raje na frišen luft, naj si
prižge en cigaret, spi je kafe, si predstavljam, da štamparjica pač ne more, čeprav za 800 evrov neto ne
vem, zakaj ga ne bi, razmišljam, medtem ko padam, ne vem, zakaj se sploh trudi, za 800 evrov neto me
lahko tudi pusti, bližnje srečanje s trdimi tlemi ne bo ne moje prvo ne moje zadnje, za 800 evrov neto
mu res ni treba riskirati svojega križa, mi gre skozi misli, medtem ko še vedno padam, medtem ko
slutim, da me skuša reševalec ujeti
in potem ne slutim ničesar več
potem sem že tam čez
tam čez, kjer reševalci ne rešujejo življenj za 800 evrov neto na mesec
tam čez, kjer se gospa v šestdesetih ne sprašuje, če morda ni prestara za rdečo obleko*

gospa v šestdesetih

je pač mlajši, pa kaj, saj danes to ni več tako važno, mislim, moj bivši sodelavec, zdaj je upokojen, je deset let starejši od mene in ko je ovdoval, se je našel z dvajset let mlajšo žensko, ona jih ima komajda čez petdeset, zanj to pač ni noben problem, nobenega posebnega zgražanja ni sprožilo, še govorce bolj mlačne, je pač dvajset let mlajši, mislim, pa kaj, saj je zrel moški, zelo zrel, redkokdaj naletiš na tako zrelega moškega, moški so ponavadi ... no, ja, kar hočem reči, je to, da med nama se teh dvajset let niti ne pozna, on je zrel, načitan, moder, jaz sem pa tudi ... ja, saj lahko rečem, mlada po duši in to se pozna tudi navzven
on je ...
ne vem, kje je bil vsa ta leta
včasih se mi zdi, da do zdaj nisem vedela, kaj je ljubezen
kljub zakonu in eni dolgoletni vezi

*govori gospa v šestdesetih sama sebi v ogledalu, medtem ko čaka, da bo potrkalo na vratih
in potrka
gospa v šestdesetih odpre vrata
vstopi janez s šopkom rož*

gospa v šestdesetih
o, kako so lepe!

janez
madona, prelepa si!

*gospe v šestdesetih je nerodno, še vedno se ji zdi, da morda janez to govori kar tako, v resnici pa si misli, da je gospa v šestdesetih s to rdečo obleko dokončno dokazala, kako je samo potrebna kuzla za odpis, ampak medtem ko sem jaz tam čez in medtem ko moje telo še vedno pada, janez zmore prepričati gospo v šestdesetih, da mu je res lepa v tej rdeči obleki in tudi sicer in sokovi v telesu gospe v šestdesetih postanejo spet sveži in pretočni in telo se spomni, kako je biti čvrsto in spočito in živahno in misel se spomni, kako je biti radovedna in navihana in igriva in gospa v šestdesetih se spomni, kako je biti vznemirjena in radoživa in sanjava in gospa v šestdesetih se spomni, kako je leteti
in gospa v šestdesetih v svoji rdeči obleki, za katero ni prestara, leti tja čez, tja, kjer sem zdaj jaz tam čez se srečava*

*rdeča jadrnica z belimi jadri
morje*

zdravnica
izgubljamo jo, izgubljamo jo

mlado dekle
gledam vse te ljudi okoli mojega telesa
gledam, kako življenje odteka iz mene
gledam kapljice znoja na zdravničinem čelu
medtem ko umiram, očitno res umiram, očitno je bog uslišal mojo nespametno prošnjo

zdravnica
pa kaj zaboga se je zgodilo?

mlado dekle
in to ravno danes, ko sem želela živeti, danes ko bi morala z janezom na zmenek
včeraj se je pojavil kot v sanjah, kot iz sanj, kot iz pravljice

na vratih potrka

mlado dekle
gospa jolanda, a ni malo pozno?

izza vrat se zasliši moški glas

janez
jaz sem

mlado dekle nenadoma v paniki

mlado dekle
janez?

janez
ja, jaz

mlado dekle hitro vstane, popravi obleko, obriše solze, se pogleda v ogledalo pred vrati, panika, panika

mlado dekle
kaj pa ti tu?

janez
sem prišel ...
a mi odpreš?

mlado dekle
ja, ja, seveda ti odprem

mlado dekle se še enkrat pogleda v ogledalo, popravi, kar se popraviti da, in odpre vrata

janez
živjo

mlado dekle
kaj je pa tebe ...
mislim, živjo
a nisi ...

janez
saj ne bom ostal, moram it, saj veš, ampak sem te moral videt

mlado dekle
ampak saj si odpotoval, a nisi

janez

moral sem te videt, sem prišel dva dni bolj zgodaj nazaj

mlado dekle
ne razumem, rekel si ...

*in zdaj janez poljubi mlado dekle, jo utiša s poljubom, prav tako kot v kakem lepem filmu
janez in mlado dekle se poljubljata, mlado dekle se odmakne*

mlado dekle
oprosti, nisem te ... pila in kadila sem

*janez ne reče nič, samo poljubi jo in jo poljublja še pa še, prav tako kot v kakem lepem filmu, ko
namesto replike on njo poljubi in se poljubljata še pa še
janez in mlado dekle se poljubljata prav tako
in mlado dekle pozabi na to, da si je par trenutkov pred tem močno zaželelo, da bi umrlo in ne ve, da je
sprožilo proces v stvarstvu
ne ve, da je sveti peter prejel izpolnjen obrazec, ga poštempljal in poslal dalje na višjo inštanco
in višja inštanca je že začela izpolnjevati željo
tam gor se te reči odvijajo z manj zapleti*

ne več mlado dekle
ne!

*ne! zakričim, ne! odmeva po hodnikih na urgenci, ne!, ne zakričim zaradi tega, ker bom pravkar, samo
še malo manjka, samo še malo, ne zakričim zaradi tega, ker bom pravkar doživela svoje
nevemkateropovrsti bližnje srečanje s trdimi tlemi, jebeš trda tla, ne! zakričim, ker je tisti tam zgoraj
začel izpolnjevati mlademu dekletu željo, ne! zakričim zaradi tega*

ne več mlado dekle
ne!

*ne! odmeva tam čez, ne! odmeva tam zgoraj, ampak želja se je vpisala, se je poštempljala, se rešuje, se
izpolnjuje, ne!, dekle je premlado, ne!*

*mlado dekle in janez se poljubljata, tukaj in zdaj, kot da ni ničesar drugega na svetu, kot da sveti peter
ni poštempljal obrazca, mlado dekle se poljublja, kot bi se poljubljalo zadnjič*

zdravnica
ne!

mlado dekle
prišel si

janez
ja, oprosti, zadnjič sem bil čisto iz sebe

sem bil čisto iz sebe, reče janez in poljubi mlado dekle

druga delavka
no, kaj potem, je prišel - in?

tretja delavka
je stopil skozi vrata s šopkom večjim od njega

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

četrta delavka
pa čeprav je na oko meter devetdeset

prva delavka
in se smeje
in se smejem tudi jaz
in se smejemo
s šopkom večjim od njega, pa čeprav je na oko meter devetdeset, saj je res smešno

tretja delavka
ja, saj vam pravim

na vratih se pojavi šopek v nekogaršnjih rokah, ogromen, pisan, krasen šopek, ki je večji od tega, ki je vstopil z rožami

tretja delavka
na oko bi rekla meter devetdeset

ta, ki je vstopil z rožami
ljubica
ljubica!
ljubica!

prva delavka prihiti, s predpasnikom in zapacanimi rokami, od moke, od testa, od nečesa v kuhinji

prva delavka
o, kako krasen šopek, o kako je krasen!

ta, ki je vstopil z rožami
vse najboljše za obletnico, ljubezen moja

kako romantično

prva delavka
o, si se spomnil, o hvala, čakaj, samo da si obrišem roke

ta, ki je vstopil z rožami
ma lahko bi mi dala enega lupčka

*prva delavka se nagne mimo rož in da temu, ki je vstopil lupčka
ta, ki je vstopil, jo z eno roko objame, prva delavka se malo odmakne*

prva delavka
čakaj, samo, da si umijem roke, ravnokar mesim testo

ta, ki je vstopil z rožami

ah enega lupčka pa menda že lahko dobim

*ta, ki je vstopil z rožami močnejše zagradi prvo delavko
prva delavka se ga otepa z nasmehom*

prva delavka
ah, daj no, kaj si tako neučakan

*in potem prileti
kar tako, z vedra neba
ta, ki je vstopil z rožami, udari prvo delavko
prva delavka se umakne, vendar je prepočasna, preveč prestrašena in preveč dobro ve, da ne bi prav
nič pomagalo
že takoj, ko je zagledala rože, je natančno vedela, kaj jo čaka, čeprav je vseeno nekolikanj naivno upala,
da bo morda danes kaj drugače
rože lahko pomenijo samo eno
obletnico poroke dan žena materinski dan valentinovo gregorjevo prvi dan poletja dan državnosti
obletnico zaroke dan republike prvi dan pomladi dan mladosti marijino vnebovzetje dan kulture mali
šmaren rojstni dan
dan
včasih tudi noč
in še*

*in on je pozoren in nikoli ne pozabi pomembnih reči
on je
on je*

tretja delavka
on je popoln!

zdravnica
ne!

*ta, ki je vstopil z rožami, zgrabi prvo delavko za lase in jo vleče k sebi
ne! bi zakričala prva delavka, ampak tega ne stori
preveč dobro ve, da ne bi prav nič pomagalo
ta, ki je vstopil z rožami, prvi delavki govori vse sorte reči, za katere ni mesta v leposlovju, kaj šele v
gledališču, vse sorte nagrauznih zlobnih ponižujočih sramotilnih odvratnih žaljivih nesramnih
posmeovalnih hudobnih nagnusnih reči
medtem ko ji govori vse te reči, za katere tu ni mesta, ji zvije roke za hrbet, zdi se, kot da se prva
delavka niti ne upira, kot da je njeno telo samo kos cunje, ki z njo ta, ki je vstopil z rožami, mahedra, kot
se mu zahoče
roke ji zvije za hrbtom, jo s kolonom pritisne ob tla in medtem ko jo z eno roko drži za roke, si z drugo
odpenja šlic
in govori
vse tisto od zgoraj*

gospa v šestdesetih
ne!

ne! bi zakričala prva delavka, ampak tega ne stori

preveč dobro ve, da ne bi prav nič pomagalo

medicinska sestra
ne!

*ne! bi zakričala prva delavka, ampak tega ne stori
preveč dobro ve, da ne bi prav nič pomagalo*

ne več mlado dekle
ne!

*ne! bi zakričala prva delavka, ampak tega ne stori
preveč dobro ve, da ne bi prav nič pomagalo*

*sodnik v smešni halji
tožilec v smešni halji
odvetnik v smešni halji*

sodnik v smešni halji
odgovorite, prosim
ste torej rekli »ne« ali niste?

*ta, ki je vstopil z rožami, posiljuje prvo delavko, ker pa tudi brutalnemu posilstvu ni mesta v gledališču,
je prejkone vsaj neokusno, imamo kot nalašč ta velik šopek
ogromen, pisan, krasen
okusen*

*ta velik okusen šopek, ki lahko to neokusno dejanje zakrije
odrski delavec lahko na primer neviden drži šopek
ogromen, pisan, krasen
okusen*

ta velik okusen šopek, ki lahko to neokusno dejanje zakrije

sledi prizor brutalnega posilstva, ki ga torej ne vidimo

prva delavka
tista ženska tam, ki jo mož pravkar obdeluje, tisto sem jaz

*ne več mlado dekle pa še vedno pada z ambulantne postelje na kolescih
reševalec, ki jo je pripeljal, jo še vedno skuša ujeti, še vedno, kljub križu in kljub svoji neto plači
ne več mlado dekle, ki sem jaz, še vedno ni doživelo svojega vnovičnega bližnjega srečanja s trdimi tlemi*

prva delavka
tisto telo tam, v katerega svoje opravičilo za kurac tlači moj mož, tisto sem jaz

*sodnik v smešni halji
tožilec v smešni halji
odvetnik v smešni halji*

sodnik v smešni halji
odgovorite, prosim
ste torej rekli »ne« ali niste?

prva delavka
nič nisem rekla, ker nimam več glasu
počakam, da mine
rože mi je tako ali tako že vnaprej prinesel
jutri mi bo kupil nov šal ali majico ali morda celo obleko, če mu bo res kraljevsko prišlo

*drugi odrski delavec čez oder prinese plastičen torzo, na katerem visi prekrasna svetlo rumena poletna obleka iz boutique stella
če ni fleur
in potem
potem
prav tako kot v razčiščeni mladega dekleta preminulega pred dvajsetimi leti*

*tam čez
tam čez*

*tam čez, kjer se mlado dekle preminulo pred dvajsetimi leti sprehaja po neskončnih poljih sivke
tam čez, kjer se jaz sprehajam po neskončnih poljih sivke*

*medtem ko moje telo še vedno pada
še vedno padam s tiste ambulantne postelje in reševalec me še vedno poskuša ujeti
in medtem ko padam, vem, da mu ne bo uspelo, da ga bo zdaj zdaj samo stisnilo v križu*

prvi reševalec
jebemumater

vzklikne, ko se z desnico prime za križ

in medtem ko padam in medtem ko sem že tam čez

tam čez na neskončnem polju sivke

se sprašujem, kolikšna je neto plača poslancev v parlamentarni demokraciji

prvi reševalec
jebemumater

*in potem
potem
potem s stropa pade narcisa
in še ena
in še ena
in še*

prva delavka
nič ne rečem, samo še malo zdržim

janez
zdrži še malo

prva delavka
medtem ko tisto razboleno telo ne reče nič in ne naredi nič
medtem ko tisto ponižano telo čaka, da mine, mora čakati, da mine, ne sme reči nič in ne sme narediti
nič, ker bo potem samo še huje, če se upira, če kaj reče, je samo še huje, še bolj boli, še dlje traja
medtem ko moram čakati, da mine, prasica prasica prasica in nimam kam, moram počakati, da mine, ko
je čas za počakati, moram molčati, ko je čas za molčati
medtem razmišljam o tebi

janez
zdrži še malo, prav?

prva delavka se nasmehne

prva delavka
prav

*janez in prva delavka se poljubljata
s stropa padajo narcise
prav tako kot v razčiščenem mladega dekleta preminulega pred dvajsetimi leti*

*tam čez
tam čez*

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

*narcisa
in še ena
in še ena
in še*

*medtem ko ta, ki je vstopil z rožami, brutalno posiljuje svojo ženo, česar ne vidimo, ker odrski delavec
pred njima drži ogromen, pisan, krasen šopek, se njegova žena tam čez poljublja z janezom
tam čez sem tudi jaz, medtem ko na urgenci še vedno padam proti trdim tlem*

in potem

zdravnica
ne!
ne sem mu rekla, ker nisem več mogla prenesti, da se slini po meni, ne in ne

gospod doktoričin
kaj te je spet pičilo?

zdravnica
nič me ni spet pičilo

gospod doktoričin
kaj je pa?

zdravnica
saj sem ti včeraj povedala, kaj

gospod doktoričin
resno?

zdravnica
ja

gospod doktoričin
pa saj ti nič ne manjka

zdravnica
ja

gospod doktoričin
saj imaš vse, kar želiš

kaj naj mu odgovori na to?

zdravnica
ja

gospod doktoričin
saj sem ti dober mož

kaj naj mu reče?

zdravnica
ja

gospod doktoričin
saj te imam rad

saj jo ima res rad

zdravnica
ja

gospod doktoričin
dobro zaslužim, veliko naredim v gospodinjstvu, ni ti treba skrbeti zame

kaj naj mu reče? kaj naj mu pove?

zdravnica
ja

gospod doktoričin
skrbim za otroka, skupaj hodiva ven, se druživa, redno seksava

naj mu pove, da on redno seksa, ona pa pretežno redno čaka, da mine?

zdravnica

ja

gospod doktoričin
sem odgovoren, sem zanesljiv, sem urejen

naj mu reče, da bi raje, da bi bil malo manj urejen, da si na primer med seksom njenega znoja ne bi skrivoma brisal z rok v rjuho?

naj mu reče, da si želi nekoga, ki ji bo z užitkom polizal pičko? naj ga spomni, da ji jo je na začetku še polizal enkrat na mesec, zdaj pa že leta in leta ne zaide tja dol?

zdravnica

želim si nekoga, ki mi bo z užitkom lizal pičko, ki bo z užitkom lizal znoj z mene, ki bo zaril svoj jezik v moj anus in komur bom jaz zarila jezik v njegov anus, nekoga, ki me bo nabrisal kot ta zadnjo kurbo v vesolju in ki mi bo to tudi rekel, nekoga, ki me bo nabrisal kot ta prvo kraljico v vesolju in ki mi bo to tudi rekel, nekoga, ki me bo pofukal v rit in mi dal potem svojega tiča v usta, nekoga, ki bo glasen med seksom, nekoga, ki bo užival v mojem telesu, nekoga, ki mi bo dovolil uživati v svojem telesu, ki mu bom lahko polizala znoj z vsakega kotička telesa, nekoga, ki bo hotel pogoltniti celo mene, od prstov na nogah do zadnjega lasa, nekoga, ki ga bom celega pogoltnila in ga bom hotela še in še in še in ki bo mene hotel še

fukat, lizat, grist, gnest, še

še

in to jebemumater nisi ti

to nisi ti, to nisi nikoli bil ti in nikoli ne boš

naj mu to rečem?

ne

ne rečem tega

sodnik v smešni halji

tožilec v smešni halji

odvetnik v smešni halji

sodnik v smešni halji

odgovorite, prosim

ste torej rekli »ne« ali niste?

zdravnica

ja

mu odgovorim

odgovorim mu z ja, ko konstatira, da je urejen

res je urejen

gospod doktoričin

a imaš drugega?

zdravnica

zdaj smo pa tu, pomislim

ne rečem nič, še ne

spomnim se na tisto mlado dekle, ki mi je včeraj umiralo na rokah

na tisto mlado dekle, za katero še vedno ne vemo, če bo do konca drame umrla ali se bo zgodil čudež

*zdravnica se spomni na tisto mlado dekle
se spomni na tisto življenje, ki odteka
in potem*

zdravnica
ja

ker noče, da njeno življenje odteče iz njenega živega telesa

zdravnica
ja, drugega imam

*gospod doktoričin ne odgovori
gospod doktoričin razmišlja, kako bi se moral zdaj na to odzvati
zdi se mu, da dostojanstveno
potem pomisli, da bi bilo mogoče pametneje, če bi pokazal kako emocijo, morda žalost, nato se mu
zazdi, da žalost ni najbolj primerno čustvo za prevaranega moškega in tuhta, če ne bi bilo bolj na
mestu, da se razjezi
koleba med eno in drugo in tretjo možnostjo odziva, domisli se, da bi morda bilo še najbolj smotrno, če
bi bil razumevajoč, ampak ni prav prepričan
medtem ko gospod doktoričin premišljuje, kako naj se odzove na ženino zahtevo po ločitvi, zdravnica z
janezom, seveda je janez tisti, ki jo nabriše tako, kot bog zapove, seveda je janez, kdo drugi bi pa lahko
zmogel ta*

gospa v šestdesetih
čudež
prav res čudež, jolanda, ti povem

jolanda
menda se nisi prav zares ...

gospa v šestdesetih
sem se, prav zares

*gospa v šestdesetih se zahihita
jolanda se zahihita
sedita za kavno mizico, pijeta kafe iz porcelanastih šalčk, na katerih so umetelno naslikane čisto
mičkene rdeče, modre in bele rožice, in se hihitata*

*narcisa
in še ena*

jolanda
no, daj, obrni šalčko

*gospa v šestdesetih porcelanasto šalčko, na kateri so umetelno naslikane čisto mičkene rdeče, modre in
bele rožice, obrne narobe in jo položi na porcelanasti krožniček*

jolanda
a bova enega prižgali?

*rdeča jadrnica z belimi jadri
morje*

gospa v šestdesetih
joj, jolanda, ne vem, a da bi?

jolanda
ma dajva, no, ob taki priliki bi se spodobilo tudi enega zvrnit

*jolanda in gospa v šestdesetih se hihitata
jolanda stopi na stol in z roko seže na vrh omare, čisto čisto zadaj, komaj doseže, steguje roke, vzdihuje,
stol se zamaje, morda bo tudi ona padla, ups, ne, ne pade, z omare privleče zaprašeno škatlico cigaret,
na kateri ni nobene grozilne slike, in škatlico žveplenk*

a veš, zakaj imajo ženske daljše roke kot moški?

*jolanda in gospa v šestdesetih hihitaje prižgeta vsaka svojo cigareto, dolg vdih, dolg izdih, aaaaa
in hehet
jolanda in gospa v šestdesetih sta spet srednješolki, v drvarnici kadita cigarete, ki sta jih ukradli
jolandinemu nonotu, in celo življenje je še pred njima
in cel svet leži pod njunimi nogami
in
aaaaa*

jolanda
ti si se prav zares zaljubila? prav zares?

gospa v šestdesetih
mhm

jolanda
ma na to se pa res pije

gospa v šestdesetih
ja, ampak, nisem prav prepričana, če tudi on ...

jolanda
seveda se je tudi on, če te nosi po rokah, a misliš, da se mu gre samo za fukat pri taki stari babi? lepo te
prosim

*gospa v šestdesetih bruhne v smeh, dim se ji zaleti in zakašlja
režita se*

gospa v šestdesetih
boš pogledala v šalico in bova vedeli

*medtem ko gospod doktoričin premišljuje, kako naj se odzove na ženino zahtevo po ločitvi, zdravnica z
janezom, seveda je janez tisti, ki jo nabriše tako, kot bog zapove, seveda je janez, kdo drugi bi pa lahko
zmogel ta*

tretja delavka

čudež
prav res čudež, punce, vam povem

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

četrti delavka
no, daj že, a boš povedala kaj

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka
to je to, res, prinesel mi je rože, čisto nepričakovano, je prišel dva dni prej s službenega potovanja in se je oglasil pri meni, preden je šel domov

druga delavka
k ženi

tretja delavka
ja, pač ...
ne gre tako hitro, ne

janez
zdrži še malo

zdravnica
ne morem, ne morem več, prišlo mi bo, pusti, da mi pride

janez
še malo, daj, samo še malo zdrži

medtem ko gospod doktoričin še vedno premišljuje, kako naj se odzove na ženino zahtevo po ločitvi, zdravnica z janezom, seveda je janez tisti, ki jo nabriše tako, kot bog zapove, seveda je janez, kdo drugi bi pa lahko zmogel ta, prekleto, prav res čudež, zdravnici se meša od naslade, še malo in ji bo prišlo, tam čez je z janezom, tam čez je z janezom in se ne sprehaja po neskončnih poljih sivke, pravkar ji bo prišlo, tisti orgazem od tam čez bo odmeval tudi tu, bo odmeval tu, kjer gospod doktoričin še vedno preudarja, kako naj se odzove na njeno zahtevo po ločitvi, še malo in ji bo prišlo, medtem ko jaz še vedno nisem prišla do bližnjega srečanja s trdimi tlemi, še malo, samo še malo

tretja delavka
ampak a ni to dober znak, da je najprej prišel k meni, samo da bi me videl?

četrti delavka
a te je pol žegnal z unim svojim zlatim kurcem al ne?

prva delavka
se smejem
samo zato ker mi je nerodno, ker mislim nate, ker ves čas mislim nate

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

tretja delavka

ne, no, če je moral it

janez
saj ne bom ostal, moram it, saj veš, ampak sem te moral videt

mlado dekle
ampak saj si odpotoval, a nisi

janez
moral sem te videt, sem prišel dva dni bolj zgodaj nazaj

mlado dekle
ne razumem, rekel si ...

*in zdaj janez poljubi mlado dekle, jo utiša s poljubom, prav tako kot v kakem lepem filmu
janez in mlado dekle se poljubljata*

tretja delavka
ampak on je ...
on je res ...

gospa v šestdesetih
uglajen in urejen

zdravnica
strasten in nepredvidljiv

prva delavka
pozoren in previden

medicinska sestra
direkten in ne komplicira
končno eden, ki ni mehkužen, hvala milemu bogu v nebesih, končno eden, ki noče od mene nič več kot
samo tisto, kar hočem tudi jaz, eden, s katerim se ni treba pogovarjat, si pošiljat sporočil, eden, s
katerim se ni treba ukvarjat, pride, kadar hočeš, in gre, ko ti je dovolj
no, včasih tudi dva dni prej

*rdeča jadrnica z belimi jadri
vdih izdih oblaček dima*

mlado dekle se odmakne

mlado dekle
oprosti, nisem te ... pila in kadila sem
prišel si

janez
ja, oprosti, zadnjič sem bil čisto iz sebe

Metaforični izrazi tipa kdo je pri sebi, kdo je iz sebe itn. s svojo obliko dokazujejo človekovo dojetje osebnosti kot razdeljene na več delov. Kako naj sicer odgovorimo na vprašanje kdo je pri kom ali kdo je

iz koga? Brez tega tudi ne moremo govoriti o navezovanju med kdo in zaimkom sebe (v različnih oblikah). Gre za preslikavo razmerja med različnimi posamezniki na razmerje znotraj ene entitete, ki je dojemana kot skupina dveh entitet, SUBJEKTA, ki je sedež subjektivnosti, zavesti (presoje, čustvovanja, volje), in SEBE, ki vključuje fizične značilnosti in socialne vloge (delovanje v zunanjem svetu). V okviru razumevanja konceptualne metafore je to metafora razdeljene osebnosti. Lakoff (Lakoff 1996 »the divided person metaphor«) predstavlja konceptualno analizo notranjega življenja osebnosti in ugotavlja nekatere značilnosti, ki so v sistemu stalnica:

1. normalno delovanje je nadzorovano in brez notranjih nekompatibilnosti;
2. SUBJEKT in en sam SEBE sta prostorsko razporejena tako, da ima SUBJEKT moč nad SEBE;
3. prostorski položaj SUBJEKT je v istem delu prostora, kot je SEBE;
4. SUBJEKT je ali znotraj SEBE ali neposredno nad SEBE ali v posesti SEBE.

Najopaznejša ponavljajoča se stalnica je torej prostorska relacija med SUBJEKTOM in SEBE.

Poglejmo, kako se te relacije v okviru metafore razdeljene osebnosti, ki je v Lakoffovi analizi prva in nosilna metafora za notranje življenje, izražajo v slovenščini frazeološko:

1. Ustrezna prostorska relacija med SUBJEKTOM in SEBE naj bi zagotavljala normalno/dobro počutje, čustvovanje, psihično stanje:

- a) prostorska bližina: vsak je sebi najbližji, biti pri sebi – priti k sebi – spraviti se k sebi;
- b) SUBJEKT je v SEBE: iti (globoko) vase, poglobiti/potopiti/zatopiti se vase, zlesti/zgrbiti se vase; »utelešenje« SEBE: biti v (kakšni: dobri, slabi) koži, počutiti se [kako: dobro, slabo] v svoji koži.

2. Napačna prostorska relacija med SUBJEKTOM in SEBE povzroča »nenormalno«/slabo počutje, čustvovanje, psihično stanje:

- a) prostorska ločenost SUBJEKTA in SEBE: biti (ves, čisto, popolnoma ...) iz sebe, (čisto) ven pasti, biti avt/out; »utelešenje« SEBE: skočiti iz kože, Da bi iz kože skočil!
- b) napačna razporeditev – SEBE je v SUBJEKTU: poln samega sebe.

(prirejeno po Erika Kržišnik: Vsak je sebi najbližji - ali res?, Drugačnost v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi, Filozofska fakulteta, Ljubljana 2016)

janez

ja, oprosti, zadnjič sem bil čisto iz sebe
nisem mislil

nisem mislil, reče janez in poljubi mlado dekle

mlado dekle

sem mislila, da sem te res pregnala

janez

ne, oprosti, res, bilo je vsega preveč, ampak rad bi ...
rad bi, da se videvava, mislim, kolikor je pač v dani situaciji mogoče, saj veš
saj razumeš?

mlado dekle

ja, razumem
oprosti, ker sem silila vate

janez

ne, ne, jaz sem pretiraval, ti oprosti
mi odpustiš?

mlado dekle ga gleda s solznimi očmi, seveda, seveda mu odpusti, vedno mu bo vse odpustila, si misli, vse in še več, si misli, ga gleda s solznimi očmi polnimi odpuščanja, odpuščanje takorekoč rjove iz njenih oči, janez jo poljubi in skratka vse je tako kot v kakem lepem ljubezenskem filmu ali nadaljevanki

janez
prišel sem te vprašat, če bi šla jutri z mano na zmenek

mlado dekle
na zmenek?
misliš, čisto ta pravi?

janez
ja, čisto ta pravi zmenek
mislim, seveda, kolikor je pač v dani situaciji ...
no, zmenek, da sva skupaj

mlado dekle
o, janez, seveda bi šla s tabo na zmenek

*mlado dekle poljubi janeza
mlado dekle in janez se poljubljata
poljubljata se v njenem stanovanju, ki ga je poverbala od očetove tete, skupaj z rumom in morebiti še s čim, in poljubljata se na neskončnem polju sivke, plešeta na neskončnih poljih sivke, mlado dekle in janez plešeta*

morje

zdravnica
ne!

mlado dekle
ne! zavpije zdravnica, ki se trudi okoli mojega telesa
ne! zavpije, ko vidi, da še čisto malo, čisto malo manjka in me ne bo več
ne! zavpije, ko vidi, da me ne bo mogla rešiti

stiska v luftu

mlado dekle
odnaša me, najraje bi kar pustila, da me odnese, najraje bi kar pustila, da me odnese tja čez, na neskončna polja sivke, tja, kjer plešem, tja, kjer plešem z janezom, najraje bi kar pustila, da me odnese tja, da bi lahko plesala

*neskončna polja sivke
mlado dekle pleše
pleše
pleše*

zdravnica
zdrži še malo, zdrži še malo

janez

zdrži še malo

zdravnica
ne morem, ne morem, ne morem več

in aaaaa
in sonce
in morje
in

debela italijanka spet pritrese svojo veličastno ta zadnjo na oder
spet vse izgine
abrakadabra
in če že ne izgine, v gledališču zelo težko vse izgine, se pa lahko delamo, da je izginilo, samo vse utihne,
lučni tehnik usmeri reflektor na debelo italijanko, debela italijanka počasi maje svojo mogočno rit preko
odra do rampe, počasi, počasi, počasi

medtem ko mlado dekle umira, zdaj je že povsem jasno, da bo vsak hip umrla

medtem ko prvo delavko posiljuje ta, ki je vstopil z rožami

medtem ko ne več mlado dekle še vedno pada z ambulantne postelje, medtem ko moje telo še vedno
pada, jaz pa sem že tam čez

prijateljica
komaj čakam!

jaz pa že plešem na neskončnih poljih sivke

debela italijanka s svojo impozantno ritjo še vedno ni pridrsala do rampe, samo zato, da bi še enkrat
povedala en stavek, ki nima nobenega smisla in četudi se na vse kriplje trudimo, ga po nobeni logiki s te
strani ne moremo smotrno povezati z ničemer v tej dramii

celo z veseljem

medtem ko gospod doktorčin še vedno v mislih razpreda, kako bi se bilo najbolj smotrno odzvati na
podatek, da ga žena vara, še vedno se ne more odločiti, katera od možnosti bi bila v tej situaciji najbolj
razsodna smiselna logična pametna preudarna tehtna razumska racionalna preiščljena razumna
inteligentna bistroumna dosledna pravilna jasna
tudi kritična in transparentna
predvsem prisebna

debela italijanka s svojo debelo ritjo, ob kateri nobeno prisebno seksualno bitje ne more ostati hladno,
počasi treslja proti rampi
morda celo gospodu doktorčinemu za hip, ampak samo za neskončno kratek hip, prekine zbranost in
morda se celo gospod doktorčin ob pogledu na bohotno italijanko za hip, seveda samo za neskončno
kratek hip, znajde tam čez z roko na italijankini ta zadnji in morda še globlje
neskončno kratek hip, kajti še vedno ni domislil pomembnejših reči

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuu v zaboj

četrti delavka
prav nič? prav popolnoma nič?

tretja delavka se nagajivo zasmеji

prva delavka
se nagajivo zasmеji in vsem nam je popolnoma jasno, da se bo zdaj šele začelo

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

*tretja delavka se nagajivo zasmеji in če bi bil to film, potem bi se naslednji kader odvijal v predsobi stanovanja tretje delavke, janez bi ji dal rože, ji slekel hlače in hlačke in se zažrl v njeno mednožje, polizal bi jo kar tam, v predsobi, kar stoje, tretja delavka sploh ne bi prišla do besede, še do poštenega vdiha ne, kar hitro bi začela plitvo dihati, hitreje in hitreje, janez bi se igral z njenimi sramnimi ustnicami, z njenim ščegetavčkom, še in še in ravno dovolj, da bi tretji delavki prišlo do nebes, do nebes in še čez, potem bi ji dovolil, da ga poboža po njegovem trdem, kaj trdem, jeklenem, da bi z njim lahko orehe trl, kurcu, bi ga pobožala, še omotična od orgazma, potem bi jo janez poljubil in že ga ne bi bilo več, v predsobi bi ostala samo še sled po sladkem obetu kurca, jeklenega, da bi z njim lahko orehe trl če bi to bil film
vendar to ni film, to je gledališka predstava v prejkone zaparašenem gledališkem okolju in sladkim obetom kurca ni mesta na odru tako kot tudi brutalnim posilstvom ne tako da se tretja delavka samo nagajivo zasmеji in reče*

tretja delavka
nič ne povem

prva delavka
reče, nič ne povem, reče in potem se vse štiri zasmеjemo, sladek obet opisa posteljnih dogodivščin je v luftu, vse štiri ga komaj čakamo, tudi jaz, medtem ko razmišljam o tebi, o tebi v sebi, nenehno

četrti delavka
no, daj, da slišimo

eno bedrce, drugo bedrce, fijuuu v zaboj

in zdaj se bo šele začelo

tretja delavka
bom rekla samo, da je on ...

četrti delavka
popoln?

druga delavka
za se poročiti?

tretja delavka
seksi in nežni

mlado dekle
romantičen in zanesljiv

zdravnica
neukrotljiv in nenasiten

gospa v šestdesetih
prefinjen in izobražen

*eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj
in zdaj se šele začne*

*tretja delavka pripoveduje o filmskem prizoru od včeraj, zavzeto opisuje vsak detajl, nič ji ni nerodno,
nič ni nerodno nobeni od njih*

*debela italijanka pa ves ta cajt počasi ritlja proti rampi, z zapeljivim nasmeškom na obrazu, zdaj zdaj bo
tam*

*ne več mlado dekle, ki sem jaz, je že čisto blizu tal, tako blizu, da že čutim hlad ploščic na svojem licu, je
kot pihljaj vetra in morda tudi je pihljaj vetra čez neskončna polja sivke*

prijateljica
komaj čakam!

in

zdravnica
ne!

in

ta, ki je vstopil z rožami
aaaaa

prva delavka
prišlo mu je, kraljevsko mu je prišlo, obleka jutri

*drugi odrski delavec iz druge smeri čez oder prinese plastičen torzo, na katerem visi prekrasna svetlo
rumena poletna obleka iz boutique stella*

*prva delavka stopi do drugega odrskega delavca, sname obleko s plastične lutke in si jo obleče
potem stopi do odrskega delavca, ki je s šopkom zakrival brutalno posilstvo, in mu vzame šopek
stoji tam, lepa, z lepim šopkom v rokah
ta, ki je vstopil z rožami, vstane, zapne šlic, porihhta srajco, stopi do nje in ji reče, da je lepa*

ta, ki je vstopil z rožami
lepa si

prva delavka
lepa si, mi reče in jaz se nasmehnem, nasmehnem se, ker rabim samo še malo, samo še malo zdržat

zdravnica
ne!

stiska v luftu

medicinska sestra

ne! zakriči zdravnica, še vedno se krčevito bori za dekletovo življenje, še vedno se krčevito borimo za dekletovo življenje, vsi mi, sem tu, dajem vse od sebe, vse, ne mi umret, me slišiš, ne mi umret, si ponavljam, nočem, da umreš, nočem, da umreš, zdrži še malo, zdrži, ji prigovarjam v mislih, tu sem, ob njej sem, umrla bo, nočem, da umre
in ne morem več, ne morem
nimam kam zbežat, pa bi zdaj najraje naredila to, šla stran, pustila vse skupaj, pobegnila
gledam zdravnico, ki se zastonj matra, še ne ve, da se matra zastonj, noče še vedet, se matram z njo, zaradi nje, ampak to mlado življenje tu je že tam čez, se bojim
zdaj še ne vem, ampak jutri, ko bom pogledala v dekličin telefon, bom videla, da je zadnjega klicala najlepšega tiča na svetu, jutri, jutri bom izvedela, da si z mladim dekletom tu deliva vsaj dolge noči

tu je še slika gospe v šestdesetih, ki v prečudoviti rdeči obleki iz boutique stella sedi za intimno razsvetljeno mizo, nasproti nje sedi janez, držita se za roke, dva kozarca rdečega vina, sveča, mehke besede, ki jih ne slišimo

tu je še slika jolande, ki napeto opazuje kavno usedlino v porcelanasti šalčki, na kateri so umetelno naslikane čisto mičkene rdeče, modre in bele rožice, in se hihita kaj vidi, ne bomo nikoli izvedeli

tu je še slika zvezdane, ki ureja svojo izložbo, gospoda doktoričinega, ki še vedno premišljuje, kako naj se odzove na to, da ga žena vara

eno bedrce, drugo bedrce, fjuuuu v zaboj

neskončna polja sivke

morje

sonce

rdeča jadrnica z belimi jadri

vdih izdih oblaček dima

debela italijanka je prispela do rampe, gleda v publiko in ne reče nič kar je imela povedati, je že povedala

in čisto na koncu je tu še slika mladega dekleta, ki je ravnokar izdihnilo

ne več mlado dekle pa naposled le treščim na tla

končno konec.